

MEEGEEFVERHAAL - DAG 3

Je kunt dit verhaal vinden in de Bijbel in Mattheüs 14:22-34.

HET VERHAAL OVER JEZUS EN PETRUS

‘Wow, wat een golven hè?’ Petrus moet bijna schreeuwen, zoveel lawaai is er van het water en de wind. Maar Johannes verstaat hem wel en hij knikt. Een poosje varen ze verder zonder iets te zeggen. De twaalf vrienden van Jezus zitten met elkaar in een boot, ongeveer in het midden van een groot meer. Als ze goed om zich heen kijken, zien ze in de verte de lichtjes van de warme huizen. De golven klotsen van alle kanten tegen de boot en de boot schommelt gevaarlijk heen en weer. Soms spettert er een golf zo hard tegen de rand, dat er een plons water in de boot komt. De vrienden in de boot zijn niet zo snel bang... Maar nu hadden ze toch wel heel graag gewild dat Jezus erbij zou zijn geweest.

‘Waarom...’, klinkt het opeens uit twee monden. Petrus en Johannes beginnen allebei tegelijk te praten. ‘Ha ha... we praten allebei tegelijk, jij denkt zeker ook aan Jezus?’ Alle vrienden in de boot glimlachen even, maar een seconde later staan alle gezichten weer bezorgd. ‘Waarom ging Jezus niet met ons mee?’, schreeuwt Johannes over het geluid van de wind heen. ‘Geen idee... Wat ging Hij doen? Hij zei toch dat Hij ook zou komen?’, roept Andreas terug, terwijl hij de spetters water van een golf uit zijn gezicht veegt. ‘Tja, er waren vandaag zoveel mensen die naar Hem wilden luisteren... Misschien duurde het wel superlang voordat

ze naar huis gingen. Als Hij ons niet de opdracht had gegeven om alvast naar de overkant te varen, hadden we dit nooit gedaan! Rare opdracht eigenlijk... Ik hoop dat we Jezus weer snel zullen zien. Het duurt in ieder geval nog wel lang voordat we aan de overkant zullen zijn. Wat een wind, zeg!’, roept Petrus.

De twaalf vrienden roeien, roeien en roeien. Elke keer als ze twee meter vooruit zijn, komt er een golf die de boot weer een meter terugduwt. Rood van inspanning kijken ze elke keer of de lichtjes van de huizen al dichterbij komen. Opeens klinkt er een harde gil. Hij komt uit Petrus’ mond. Johannes kijkt bang: ‘Petrus, wat

is er! Sinds wanneer ben jij bang voor water?’ ‘Nee, kijk daar!’ Alle vrienden in de boot kijken naar de kant waarheen Petrus wijst en ook zij schreeuwen het uit van schrik. En dan wordt het stil. Petrus’ hart klopt in zijn keel. Net had hij het nog warm van het roeien, maar nu heeft hij het steenkoud van angst! Wat is dat? Iets wits... Het lijkt op een mens... en het komt steeds dichterbij. Zou het een spook zijn? Maar daar gelooft hij toch niet in.... Nog voordat Petrus dit alles kan denken, klinkt er een heldere stem: ‘Blijf rustig, Ik ben het, wees niet bang!’

Petrus slikt. Is dit echt Jezus? ‘Heere, als U het bent, zeg me dan dat ik over het water naar U toe moet komen!’ ‘Kom’, zegt Jezus. Petrus voelt zich helemaal blij worden, het is echt Jezus! Hij is naar hen toegekomen. Petrus hoeft hier geen seconde over na te denken. Natuurlijk gaat hij naar Jezus. Ook al is het een rare opdracht. Als Jezus het zegt, dan is het goed! Binnen één tel is Petrus uit de boot gesprongen: Een, twee, drie, vier stappen, dat is al de helft, dan is hij bij Jezus. Eindelijk, want wat heeft hij Hem gemist! Wel gaaf, dat hij zo naar Jezus toe mag gaan. Zo loopt Petrus heel gelukkig naar Jezus toe, zomaar over het water.

Terwijl hij aan het lopen is, kijkt naar zijn voet en daar ziet hij zijn natte jas. Natuurlijk, dat is waar ook, het stormt zo hard. Petrus begint in paniek te raken door de harde wind. Nee, nee, nee! Zoudra Petrus niet meer naar Jezus kijkt, maar let op de harde wind, zakt hij naar beneden in het water.

‘Heere Jezus, red me!’, schreeuwt Petrus. Meteen pakt Jezus de hand van Petrus en trekt hem uit het water. ‘Waarom twijfel je, Petrus?’, vraagt Jezus, ‘...Je kunt écht op Me vertrouwen!’ Petrus is te verbaasd om antwoord te geven op de vraag die Jezus stelt. Daarom stappen ze snel bij de andere vrienden in de boot. Meteen stopt de wind, de storm is voorbij. Alle vrienden zijn diep onder de indruk van wat er zojuist gebeurd is. Heel even weet niemand precies wat ze moeten doen... Maar dat duurt niet lang. Alle vrienden zeggen: ‘Jezus, wij geloven in U!’ Want wat ze na dit avontuur wel zeker weten is dit: Jezus is de Zoon van God. Nu en altijd.